

SAMANTA JANG

Najtingejl
VEJ

Prevela
Eli Gilić

■ Laguna ■

Naslov originala

Samantha Young

MOONLIGHT ON NIGHTINGALE WAY

Copyright © Samantha Young, 2015

All rights reserved including the right of reproduction in whole or in part in any form.

This edition published by arrangement with New American Library, an imprint of Penguin Publishing Group, a division of Penguin Randomn House LLC.

Translation copyright © 2016 za srpsko izdanje, LAGUNA

Kupovinom knjige sa FSC oznakom pomažete razvoj projekta odgovornog korišćenja šumskih resursa širom sveta.

NC-COC-016937, NC-CW-016937, FSC-C007782

© 1996 Forest Stewardship Council A.C.

PRVO POGLAVLJE

Zurila sam u jarkoružičaste tange prebačene preko ograde odmorišta koji delim s novim komšijom koga još nisam upoznala. Prvi svojevrsni kontakt s njim desio se noćas kad me je vriska koja je dopirala iz susednog stana prekinula u radu.

Njegova devojka bila je glasna za vreme seksa.

Veoma, *veoma* glasna.

Iako sam se iznervirala, nisam mogla da uradim ništa osim da čekam da završe. Toliko im je trebalo (moram im odati priznanje za izdržljivost) da je već bilo vreme da legnem i stoga gotovo nimalo nisam odmakla s poslom.

A sad se tange te piskave devojke suše na mojoj ogradi.

Užasnuta što moje čisto i lepo održavano stepenište odjednom izgleda kao set za seriju *Besramnici*, samo sam zgranuto piljila.

Zvuk otvaranja susednih vrata naterao me je da konačno skrenem pogled s tangi.

Izašao je izuzetno visok muškarac koji je držao mobilni na uvu. Prešla sam pogledom po širokim ramenima i mišićavim bicepsima pa se zaustavila na crnoj tetovaži koja mu

zauzima veći deo desne podlaktice. Podseća na keltski mač iznad koga je polukrug povezan s obe strane drške.

„Popričaj s tatom“, rekao je čovek, privukavši mi pogled s tetovaže na lice. „Podržaću te šta god da odlučiš.“

Ima veoma kratku tamnu kosu i bradicu zbog koje mu crte lica deluju još grublje. Čini mi se da ta brada samo naglašava koliko je krupan. Više volim vitkije, obrijane muškarce čija pojava ne uliva strah.

Odjednom je podigao glavu, spazio me i prikovao me pogledom.

Ukočila sam se, zbunjena vrelinom koja mi je iznenada navrla u obraze. Ima najneverovatnije oči koje sam ikad videla. Bistre i svetle. Prelepe, neobične ljubičaste oči natkrivene crnim trepavicama. Te oči ublažavaju grubost njegovog lica.

Skrenuo je pogled kako bi me odmerio od glave do pete. Tad mi je učtivo klimnuo glavom. Narogušila sam se. Možda sam tako reagovala zato što je izgledalo kao da me omalovažava. Ne krijući koliko sam ozlojeđena, ponovo sam se zagledala u tange i ujela za usnu. Ne mogu dozvoliti da se donji veš suši na mom odmorištu.

Naprosto ne mogu.

Nastavio je razgovor i ponovo sam se zagledala u njega. „Izvini“, rekla sam tiho uprkos zlovolji. Želim da ga prekinem, ali ipak sam previše lepo vaspitana da bih to učinila grubo.

Međutim, moj tihi glas mu je privukao pažnju. Namrštio se. „Šenon, javiću ti se... Važi... Čao, mila.“ Udaljio je telefon od uva i gurnuo ga u džep. „Izvoli?“

Ispružila sam ruku i zvanično se predstavila. „Ja sam gospođica Grejs Farkar.“ Drugom rukom sam pokazala na svoja vrata. „Komšinica.“

Skupio je usne u tanku crtu, krupnom šakom prihvatio moju pa je obuhvatio. Ramena su mi zadrhtala i odmah sam se pokajala što sam mu pružila ruku. „Drago mi je, *gospođice Grejs Farkar*.“

„Hm, da“, promrmljala sam i izvukla šaku, trudeći se da prikrijem koliko sam smušena. „A vi ste?“

„Gospodin Logan Džejms Maklaud.“

Ismeva me. Ne obazirem se na to. „Pa, gospodine Maklaude“, trudila sam se da zvučim srdačno iako su mi tange raspljivale zlovolju, „bila bih veoma zahvalna kad bi se vaša devojka uzdržala od provetrevanja donjeg veša na javnom stepeništu.“ Pokazala sam prstom na tange, ne krijući koliko sam zgrožena.

Logan se zagledao u tange. „Sranje“, promrmljao je.

„Logane!“, javio se ženski glas iz njegovog stana. „Hoćeš li da odemo negde na doručak?“ Glasu se odjednom pridružilo i telo.

Na odmorište je izašla mlada žena. Na sebi je imala samo mušku košulju. Zakopčala ju je samo do početka brusa kako bi otkrila zadivljujuće poprsje. Sve na njoj je zaobljeno i ženstveno. Kratke ali čvrste noge su joj preplanule, duga kosa je ofarbana u blistavo platinastoplavu a kapke joj krase veštačke trepavice naizgled dugačke čitav metar.

Ona je moja sušta suprotnost. Odmah sam shvatila zašto me je Logan Maklaud otpisao na prvi pogled.

„Šta se dešava?“ Zatreptala je krupnim svetloplavim očima.

Logan je uzdahnuo. „Jesi li ti stavila tange ovde?“

Klimnula je glavom. „Tu je vazduh suvlji nego u kupatilu. Mislila sam da će se brže osušiti.“

Zurila sam u njih, opčinjena što Loganova devojka ne primećuje kako on postaje sve namrgođeniji.

„Jesi li čaknuta?“

Naborala je nos. „Nisam. Šta je s *tobom*?“

„Sinoć smo se upoznali, a ti sušiš gaće na mom odmorištu.“

„Pa?“

Logan me je pogledao kao da traži pomoć. Zbunjeno sam mu uzvratila. Ponovo se okrenuo prema devojci za koju se ispostavilo da je vezica za jednu noć. „To je nepristojno i iznerviralo je moju komšinicu.“ Pokazao je palcem na mene. „Da ne spominjem kako je malkice rano da sušiš veš ovde. Kao i da idemo na doručak. A sad mi je žao, ali imam posla.“

Uvređena tim nimalo diplomatskim odbijanjem, devojka je zgrabila tange i utrčala u stan, ispalivši rafal psovki. Logan se još više namrgodio. Brzo je izašla u pripijenoj ružičasto haljini i cipelama s visokim potpeticama na kojima se nesigurno teturala.

Logan je izgledao gotovo preteći.

Stresla sam se zbog aure opasnosti koja ga je obavijala.

„Jebi se, đubre jedno!“ Odmarširala je stepenicama pa se još jednom osvrnula preko ramena. Ovog puta je pogledala mene. „I ti, snobovska kravo!“

Zapanjeno sam rastavila usne. Devojka je nestala iz vidokruha. „Pa, baš je slatka“, promrsila sam preneraženo.

„Ona je pravi krpelj.“

„Možda bi trebalo pažljivije da birate seksualne partnerke za jedno veče“, predložila sam dobronamerno.

Logan Maklaud to očigledno nije shvatio kao savet. Usmerio je zastrašujući pogled na mene. „Je l' me to osuđuješ, snobi?“

Obrazi su mi planuli. „Snobi?“, prošaputala sam.

„Snobić.“ Odmerio me je, izvio usne pa objasnio. „Snob.“

„Nisam snob.“ Jedva sam se uzdržala da ogorčeno ne lupim nogom. Jeste da sam odrasla u Kensingtonu u Londonu i da se lepo izražavam, ali to nema nikakve veze s njegovim bezrazložnim ratobornim stavom.

„Ti si najveći snob koga sam upoznao, snobi.“

„Nisam.“

„Mislim da bih znao da sam upoznao većeg.“

„Imate li nešto protiv Engleza, gospodine Maklaude?“

Zaškiljio je. „Nemam ništa ni protiv koga zato što *ja* ne osuđujem druge.“ Sad nagoveštava da *ja* osuđujem ljude. A tek smo se upoznali!

„Ni ja.“

„Stvarno? Dakle, nisi me osuđivala zbog toga što su se gaće sušile na ogradi? Niti zbog toga što su te gaće pripadale ribi koju sam priveo na jedno veče? Osuđuješ li me zbog neobaveznog seksa, gospođice Farkar? Ili samo zbog izbora neobavezne partnerke?“ Pogledao je svoju bluzu s nabranom mašnom na vratu i pantalone s visokim pojasom i širokim nogavicama. „Možda nije bila dovoljno otmena za tvoj ukus?“

„Ve... veoma sam zbunjena“, promucala sam. I užasnuta! Mrzim sukobe.

„Onda ću ti pojasniti. Druželjubiva komšinica bi došla da se predstavi kad sam se doselio. Druželjubiva komšinica bi mi poželela dobrodošlicu umesto da zvoca zbog gaća. I o čemu se radi? Nisi druželjubiva ili si rešila da me osuđuješ zbog nečega što si čula o meni?“

„Nemam predstavu o čemu pričaš.“ Odmahnula sam glavom. „Samo ne želim tange na ogradi.“ Osetivši kako mi krv ključa i obrazi još više crvene, nisam imala izbora do da se okrenem i gurnem ključ u bravu kako bih izbegla dalju raspravu. Ne shvatam zbog čega je tako neprijateljski nastrojen ni zašto me je toliko uzrujao, ali zaista me je pogodio i nisam znala kako da se izborim s tim.

„Zdravo... gospođice Grejs Farkar.“

Zalupila sam vrata za sobom. Naslonila sam se na njih i otkrila da sam zadihana kao da sam trčala uz stepenice. Otpuhнула sam zato što mi je srce besmisleno galopiralo.

Stepenište moje zgrade više nije bezbedno.

* * *

Bila sam iscrpljena.

Podigla sam nogu da pređem prag i slučajno primetila povračku ispred vrata.

Brzo sam ustuknula i zgađeno naborala nos.

Pogled mi je poleteo prema Loganovim vratima.

Prokleta svinja.

Ne samo da sam iscrpljena zbog njega već je on razlog i što moram da preskačem telesne izlučevine kako bih izašla iz stana.

Sinoć sam čula barabu dok je ispred vrata pokušavao da učutka prijateljicu koja je kreštalala. Prošle su dve nedelje od našeg susreta i za to vreme sam ga videla s tri različite devojke. Švaler. Pravi pravcati švaler s velikim Š.

Pošto je učutkao kreštalicu, čekala sam da počne neminovna bučna gimnastika u spavaćoj sobi. Oduševila sam se što je vladala tišina i što sam uspela da pređem tri poglavlja ljubavnog romana koji sam uređivala.

Mislila sam da je sve u redu i srušila se u krevet oko pola četiri pošto sam navila budilnik za pola dvanaest. U šest ujutru su me probudili krici „O BOŽE, O BOŽE, LOGANE, O BOŽE“. Samo još fali da ga neko poredi s bogom. Njegova sujeta je ionako biblijskih razmera.

Logan Maklaud je nadmen i nesnosan.

Usledile su još dve runde praćene uzvicima „O BOŽE“, a ja sam se potpuno rasanila i nisam mogla da zaspim.

Sad se osećam kao zombi i umalo nisam ugazila u povračku koju su Logan ili njegova prijateljica izbljuvali pred mojim vratima.

Celog jutra sam htela da se raspravljam s tim seronjom zbog čijih seksualnih ludorija ne mogu da spavam, ali na kraju sam se smirila, kao i uvek. Mrzim sukobljavanja. Pre nekoliko godina sam odlazila kod terapeuta koji mi je rekao

da moja odbojnost ka suprotstavljanju potiče iz činjenice da stalno tražim odobravanje od drugih. Toliko dugo sam bezuspešno pokušavala da nateram roditelje da me zavole i ta potreba se prenela u moje odnose sa svima ostalima. Teško mi pada kad me neko ne voli i zato se trudim da nikoga ne oneraspoložim na bilo koji način.

Mnogo sam se trudila da prevaziđem tu odbojnost jer je mogla da mi šteti. Pomaže mi što radim kao urednica jer moje konstruktivne kritike moraju biti iskrene. Posao mi je pomogao da ojačam, ali mi je i dalje teško da se privatno suprotstavim bilo kome.

A zaista ne želim gnjavažu i rasprave sa zlovoljnim komšijom.

Međutim, sad sam *ja* ozlovoljena.

Zaista ozlovoljena.

Zamislite da vam neko povrati pred vratima i prokletu ne počisti za sobom!

Pogledom sam prostrelila Loganova vrata.

Ne želim da imam bilo kakve veze s tim čovekom. Ako mu iznesem svoje pritužbe, to neće loše uticati na naš odnos jer mi i nemamo nikakav odnos niti ćemo ga ikad imati.

Logan Maklaud će počistiti brljotinu koju je ostavio za sobom i baš me briga ako misli da sam najiritantnija devojka na svetu.

Krv mi je proključala od besa kad sam preskočila povraćku, zaključala stan i odmarširala do njegovih vrata. Glasno sam pokucala.

Ništa.

Pokucala sam još jače kako ne bih stigla da se pokajem zbog odluke da mu se suprotstavim.

Dve sekunde kasnije, čula sam pokrete praćene prigušenim psovka. Vrata su se naglo otvorila. Zatreptala sam, bezuspešno se trudeći da ne pocrvenim. Logan Maklaud je imao

samo bokserice na sebi. Nikad nisam videla takvog muškarca u stvarnom životu. Nema ni gram sala. Samo mišiće.

Isklesan je. Moja drugarica Kloi bi rekla da je isklesan.

Logan je prešao rukom preko kratke kose i skrenuo mi pažnju s trbušnjaka na lice naduveno od sna. „Jebeno je nedeljno jutro“, rekao je, škiljeći. „Ako imaš nešto da kažeš, onda kaži.“

Obrazi su mi planuli. Uprkos crvenilu, skupila sam snagu da odgovorim. „Dobro znam da je nedelja ujutru“, odgovorila sam tiho. Prvi put sam poževela da sam nasledila majčin zapovednički glas. „Radila sam do sitnih noćnih sati, a onda me je tvoje neobzirno glasno ludiranje grubo probudilo u zoru. Malopre sam izašla iz stana i za dlaku izbegla gomilu povračke. Pretpostavljam da ste ti ili kreštava ženska koju si sinoć doveo kući krivi za to.“ Tresla sam se, ali nisam znala da li od strepnje ili besa.

Dugo me niko nije toliko uzrujao.

„Jebote.“ Prešao je šakom po licu i provirio iza mene. „To je...“ Namrštio se. „Moja prijateljica je to uradila.“

Prevrnula sam očima jer sam shvatila da ne može da se seti imena devojke koju je priveo.

„Hteo sam da dođem i počistim čim se probudim. Izvini. Odmah ću to uraditi.“

Njegovo izvinjenje me je malo smirilo. Tupo sam se zagledala u njega.

Sanjivo je trepnuo. Izgleda previše privlačno za nekoga ko se upravo probudio. „Još nešto?“

„Ne, zahvalna sam što ćeš to oprati.“ Okrenula sam se i pošla stepenicama. Međutim, njegov glas me je zaustavio.

„Nema potrebe da budeš toliko ratoborna, znaš. Izgledaš kao da ti je neko gurnuo motku u to mršavo dupe.“

Ponovo sam se razbesnela. Zaustavila sam se i pogledala ga preko ramena. „Molim?“ Nisam sigurna jesam li dobro čula.

„Obračaš mi se s visine. I kad god se mimoiđemo u hodniku, samo izviješ usne umesto da se osmehneš.“

Izvijam usne? Otpuhnula sam zbog te uvrede i ponovo se okrenula, ne udostojivši ga odgovora.

„I to“, dobacio je dok sam silazila. „To nadmeno otpuhivanje je veoma jebeno iritantno.“

Preneraženo sam se zaustavila.

Odjednom sam shvatila da, za promenu, nisam uzrujana zato što nekome idem na živce. Ne. Osećam se pobednički zato što nerviram Logana koliko i on mene.

Podigla sam pogled i videla da mi se mršti.

Iako sam pocrvenela, iritantnim *nadmenim* pokretom sam prebacila kosu preko ramena. „Dobro je“, breknula sam se.

DRUGO POGLAVLJE

Nisam mogla da sakrijem zgražavanje, a nisam ni želela. Zgranula me je Kloina izjava: „Zvuči kao da je žešći frajer.“

Govorila je o Loganu Maklaudu. Već deset minuta sam se žalila Kloi, Ejdanu i njegovoj verenici Džuno na njegovo ponašanje i na ono što mi je jutros rekao. Nemam predstavu kako je zaključila da je „žešći frajer“ na osnovu onoga što sam ispričala.

„Ma daj.“ Kloi je frknula zbog mog izraza. „Potajno misliš da je opak frajer.“

„Mislim da je grozan“, odgovorila sam *zgroženo*.

„Pa, drago mi je što si se zauzela za sebe“, rekao je Ejdan. Džuno se još više priljubila uz njega.

Upoznala sam Ejdana pre jedanaest godina, za vreme prvog semestra na Edinburškom univerzitetu. On veoma dobro zna koliko mi je teško da pokažem kičmu, a zna i zbog čega je tako. Kloi mi je bila cimerka na prvoj godini. Nas troje smo se zbližili za te četiri godine studiranja. Kloi je energična pričalica koja voli da flertuje i sušta je suprotnost nama, ali odlično se slažemo. U stvari, Ejdan nikad ne bi upoznao Džuno da nije bilo nje.

Džuno je došla iz Kanade na postdiplomske studije koje su imale neke veze s... inženjeringom... s nečim što mi još nije jasno. Kloj ju je upoznala u jednom noćnom klubu i zaključila da će se dopasti Ejdanu. Upoznala je stidljivu i izuzetno inteligentnu Kanadanku detinjeg lica s Ejdanom i zaljubili su se maltene na prvi pogled. Zabavljaju se već pet godina i nameravaju da se venčaju kad ona završi postdiplomske. Ejdan je profesionalni ragbista, što mu je omogućilo da kupi preterano raskošan stan u Stokbridžu, gde srećno žive.

Samo sam ja slobodna pošto i Kloj ima verenika. Ed se bavi razvojem uštede električne energije. Već šest meseci je u Švedskoj i usavršava novu tehnologiju koja će pomoći da se smanje troškovi struje u svakodnevnom životu.

Kloj je usamljena kad Ed nije tu. A kad je usamljena, voli da glumi provodadžiku. Meni. Mada mi njeno provodadžisanje ne pada teško pošto sam slobodna i „tražim nekoga“.

Uostalom... reč je o Kloj. Uradila bih sve za Kloj, Ejdana i Džuno. Doživljavam ih kao svoju porodicu. Oni me poznaju bolje od biološke porodice, s kojom sam prekinula sve veze pre sedam godina.

„Hvala“, odgovorila sam. „Moram priznati da mi je prijalalo što sam mu se suprotstavila.“

„Ako ti bude zadavao nevolje, samo kaži Ejdanu.“ Džuno je ponudila usluge svog verenika. „On će se pobrinuti za njega.“

Ejdan se nije usprotivio jer je tačno da bi mi pomogao. Iako uzdržan, on ne dozvoljava da se bilo ko loše ponaša prema njemu, a ni prema nama. Uostalom, ogroman je, krupniji je i od Logana. Niko – osim neke budale – ne bi voleo da mu stane na žulj. Ako se izuzme jedna pijana noć na faksu, uglavnom ga doživljavam kao preterano zaštitnički nastrojenog starijeg brata. Bliži mi je od mog rođenog brata Sebastijana, koji me nikad nije štitio. U stvari, radio je sve suprotno tome.

Potisnula sam misli o Sebastijanu i umirujući se osmehnula prijateljima. „Sve će biti u redu. Samo sam umorna i neraspoložena. Sutra uveče idem na sudar i zaista se nadam da ću uspeti da odspavam kako ne bih izgledala kao zombi.“

„Sudar?“, upita Ejdan.

„S onim mladićem iz teretane.“

Kloi frkne. „I dalje ne mogu da verujem da ćeš izaći s tipom koji merka devojke na času joge.“

„Nije nas merkao. Razmišljao je o tome da se pridruži grupi.“

Ejdan se široko osmehnuo. „Kako da ne.“

Prostrelila sam ih pogledom. „Uvek mislite sve najgore o svakome.“

„A ti, iako su te odgajili Drakula i njegova nevesta, uvek misliš najbolje o svima čak i kad nemaju ni trunku dobrote“, odvrati Kloi.

„Nije uvek tako“, progundala sam, misleći na komšiju.

„I kuda te perverznjak s joge vodi?“, upita Džuno.

Ne obazirem se na njeno zadirkivanje. „Zove se Brajan i vodi me na večeru.“

„Ne zvučiš mnogo uzbuđeno što ćete izaći“, zagunđa Kloi.

„Naravno da se radujem izlasku. Brajan izgleda veoma fino.“ Stvarno tako deluje. I prilično lepo izgleda.

„Fino?“ Džuno se zbunjeno osmehnula. „Draga, fin? Ne. Kad pomisliš na tog tipa, u glavu bi trebalo da ti navre reč 'opa'.“ Slegla je ramenima. „Kad sam upoznala Ejdana, pomislila sam 'opa'.“

Ejdan joj se osmehnuo. „Isto važi i za tebe, draga.“

„Uf, prestanite.“ Kloi je zamlatarala rukama. „Bez slatdunjavih zaljubljenih sranja. Nemam seks već pet nedelja, a gospođica Farkar se nije kresnula tri meseca.“

Pocrvenela sam. „Baš ti hvala što si to podelila sa svima.“

„Samo zato što se nisi kresnula neko vreme ne znači da bi trebalo da se smuvaš s tim tipom“, reče Džuno.

„Ko kaže da ću se smuvati?“ Podigla sam ruke s nevericom. „Niste ga ni upoznali.“

„I ne moramo“, odgovorio je Ejdan. „Poslednjih pet mlađića s kojima si izašla bili su dosadni negativci. Stalno se potcenjuješ, Grejs. Možeš li nas kriviti što smo podozrivi u vezi s ovim tipom?“

„A kad Ejdan kaže da su dosadni negativci, zapravo misli da ti nisu ni do kolena“, dodala je Kloi.

„Nije tako. To što si rekla veoma je površno. Nije sve u izgledu, znaš. Uostalom, ni ja nisam Andželina Džoli.“

Ejdan je zlovoljno frknuo i posegnuo za šoljom kafe. Otpio je gutljaj umesto da kaže nešto što bi me uzrujalo. Međutim, Kloi je opsovala. „Mogla bih da ubijem tvoju prokletu majku“, promrsila je.

„Da, stani u red“, promrmljala sam, otpila gutljaj kafe i skrenula pogled. Ne želim da pričamo o tome.

„Drugar mog brata po imenu Džo video je tvoju fotografiju na mom zidu na *Fejsbuku*. Rekao je da si lepa.“ Džuno mi se osmehnula.

Pocrvenela sam i uzvrpoljila se od nelagode. „Nije.“

Nasmejala se. „Jeste. Rekla sam Aliju da ga dovede kad ponovo dođe.“

„Ne budi blesava.“ Otpuhнула sam pri samoj pomisli na to.

„Je li taj Džo dobar frajer?“, pitala je Kloi.

„O da.“

„Koliko god mi taj kompliment prijao, mislim da ću ipak izaći s Brajanom. Mogu da napravim mnogo ustupaka, ali ne i da me okean deli od mog dečka.“

„A odmorište?“, našalila se Kloi.

Naborala sam nos zbog njenih besmislenih reči. „Logan Maklaud je poslednji čovek na svetu s kojim bih bila.“

Izvila je obrvu, a ja sam pocrvenela kad sam shvatila koliko sam podigla glas. „Povući ćeš te reči.“

„Neću“, pobunila sam se, ratoborna pri samoj pomisli na komšiju. „Logan Maklaud je sirovina, verovatno ima više veneričnih bolesti i nije moj tip. A ja svakako nisam njegov tip. Trebalo bi da vidiš devojke s kojima spava. Sve su seksi, preplanule sisate plavuše. Misli da mi je neko gurnuo motku u dupe zato što mi suknja pokriva međunožje i bluza mi je zakopčana iznad grudi.“

Kloi se razrogačila zbog moje tirade. Zadivljeno se okrenula prema Ejdanu i Džuno. „Moram da upoznam tog mladića.“

„Zašto?“, breknula sam se.

„Zato što je očigledno intrigantan čim može to da ti uradi.“ Neodređeno je mahnula rukom prema meni.

„Šta mi radi?“

„To“, ponovila je i još jednom mahnula prema meni.

Zaškrgutala sam zubima. „Šta je *to*?“

„Ne znam šta je, znam samo da je *nešto*.“

Ranije su ljudi koji me ne poznaju dobro nagoveštavali da imam nerealna očekivanja od muškaraca zbog toga što po ceo dan uređujem ljubavne romane. Svako ko me poznaje – *zaista* poznaje – zna da to nije tačno. Iako aktivno tražim muškarca s kojim ću poželeti da provedem život, ne tragam za čovekom koji postoji samo u romanima. Tražim nekoga ko ima razumevanja, ko je zaštitnički nastrojen i zabavan. Ne očekujem savršenstvo, samo želim da mi se mladić s kojim se zabavljam *dopada* i da bude *fin*.

Brajan nije ni zabavan ni *fin*.

„I tako je kučka uzela ribu iako je nije kupila“, završio je, a nozdrve su mu se ljutito raširile.

Zatreptala sam i zapitala se kako li je moja izjava da je oslić bio izvrstan dovela do priče o njegovoj bivšoj devojci. Ponovo. Brajan je svaku temu skretao na beskrajno nagvaždanje o posljednje dve devojke s kojima se zabavljao.

Izgleda kao veoma ozlojeđen čovek.

Iz dosade sam bocnula osinje gnezdo. „Ali zar nisi rekao da si je osvojio za nju na tom vašaru?“

Namrštio se. „Ne radi se o tome.“

„Poklon se svakako ne može vratiti.“

„Uf, to je prava jebena ženska izjava.“

Mahnula sam konobaru koji je prolazio. „Račun, molim vas.“

Grozni sudar me je iscrpao. Samo sam htela da se vratim kući, sklupčam na kauču i gledam najnoviju epizodu omiljenog takmičenja u pevanju koju sam snimala preko vikenda.

Žurila sam stepenicama kad su se, na moj užas, otvorila *njegova* vrata.

Iznenadila sam se kad sam ugledala Logana. Na sebi je imao lepo crno odelo i crnu košulju. Gornje dugme košulje je raskopčano i nema kravatu, ali ipak izgleda veoma otmeno – nikad ga nisam videla u tako kulturnom izdanju. Zapitala sam se radi li noću i čime se zapravo bavi.

Zaustavila sam se na vrhu stepenica. Logan se trgao kad me je spazio. Odmerio me je i blago rastavio usne kao da se iznenadio. Kao i on, odevena sam u crno. Haljina Aleksandra Makvina s plisiranim donjim delom pada mi do kolena i ima neupadljiv V-izrez. Ta haljina odiše stilom i potiče iz mog ranijeg života. Obožavala sam je gotovo deset godina. Za promenu sam pustila da mi kosa boje meda pada po

ramenima i našminkala se u nežnim ružičastim nijansama koje mi se slažu sa svetlim tenom.

Pocrvenela sam kad se pogled njegovih izuzetnih očiju sreo s mojim.

„Vraćaš se sa sudara?“, pitao je začuđeno.

„Da“, odgovorila sam iz ućivosti.

„Rekao bih da nije dobro prošlo.“

„Otkud ti to?“

„Zato što se sama vraćaš kući.“

Pocrvenela sam, što mi se često dešava u njegovom prisustvu. Prošla sam pored njega, tražeći ključeve po tašni. „Možda će vas to zapanjiti, gospodine Maklaude, ali neki od nas se ne upuštaju u seks na prvom sastanku.“

„To je tako dosadno.“

Okrenula sam se zbog njegovog zadirkujućeg glasa i vide-la da mu oči sijaju. „To se zove poštovanje prema devojci.“

„To se zove ne živeti punim plućima.“ Pošao je niz stepenice. „Možda bi se malkice opustila kad bi se kresnula.“

Otpuhнула sam, ne želeći da priznam sebi kako me je pogodilo što me tako doživljava. „Veoma sam opuštena.“

„Da, tako i zvučiš“, dobacio je. Njegov iritantni smeh doplutaо je do mene, a glava mu je nestala iz vidokruga.

„Aaaa!“ Zavitlala sam tašnu u vrata, otvorila ih pa zalupila za sobom. Besno sam bacila tašnu niz predsoblje. „Prokletnik!“

Sledeći put će moja biti poslednja.

TREĆE POGLAVLJE

„Sranje, sranje, sranje“, mrmljala sam, pokušavajući da držim tri pune kese u jednoj ruci i izvučem ključeve iz torbe drugom.

Krupna šaka iznenada je povukla ručke jedne kese. Uplašeno sam podigla pogled i ukrstila ga s Loganovim. „Šta...?“

Jedna kesa se našla u njegovoj ruci, a druga i treća su joj se brzo pridružile.

Zbunjeno sam se zagledala u njegovo ozbiljno lice. „Nisam ni čula da si mi prišao.“ Veoma se tiho kreće za tako krupnog muškarca.

Umesto da odgovori, klimnuo je glavom prema ulaznim vratima.

Drhtavim rukama sam izvadila svežanj ključeva i otključala vrata. „Sad mogu sama da ih nosim. Hvala.“

Produžila sam dalje kad me je tupo pogledao i odbio da mi vrati kese. Stala sam ispred prvog stana u prizemlju i pokušala. Logan se zbunjeno zaustavio. Pre nego što sam stigla da objasnim, vrata su se otvorila i preda mnom se stvorio moj omiljeni komšija. Gospodin Džener mi se vedro osmehnuo.

„Ah, Grejsi, stigla si.“ Osmeh je pomalo izbledeo kad je pogledao iza mene. „O, imaš društvo?“

„Gospodine Džener, ovo je gospodin Maklaud. Nedavno se doselio u našu zgradu. Ljubazno je ponudio da ponesu vaše namirnice.“

Čula sam kako je Logan progundao nešto iza mene, ali nisam znala da li je to uradio zato što sam tako diplomatski objasnila situaciju ili zato što kese nisu moje.

„O, to je veoma lepo.“ Gospodin Džener se osmehnuo Loganu. „Uđite, uđite.“

Pogledala sam Logana i on je upitno izvio obrvu.

„Jednom nedeljno odlazim u kupovinu za gospodina Dženera. Mogu sama da unesem kese ako hoćeš.“ Ispružila sam ruku.

„Ja ću.“ Prošao je pored mene i ušla sam za njim.

Stariji čovek je ostao udovac pre nekoliko godina, samo mesec-dva nakon što sam se doselila. Njegov sin je udesio da spremačica dolazi jednom nedeljno, ali tražila je još novca za odlazak u nabavku te sam ponudila da to radim besplatno jer su Dženerovi bili veoma ljubazni i srdačni prema meni otkako sam se uselila.

Gledala sam kako se Logan osvrće po malom, dobro održavanom stanu. Zapitala sam se da li stvarno sluša šta gospodin Džener priča dok smo išli za njim u kuhinju.

Shvatila sam da sam bila toliko zaokupljena Loganom da *ja* nisam čula šta je gospodin Džener pričao. Stoga sam se zburnila kad je Logan rekao: „Baciću pogled.“

„Šta ćeš pogledati?“, pitala sam i odmah se posvetila kesama koje je Logan spustio na radnu površinu. Počela sam da stavljam kvarljivu hranu u frižider.

„Veš-mašina gospodina Dženera ne radi najbolje. Pogledaću je.“

„Jesi li kvalifikovan za to?“, pitala sam. I dalje me zanima čime se on zapravo bavi.

„Da, doktorirao sam tehnologiju veš-mašina.“

Prevrnula sam očima zbog njegovog sarkazma.

„To je veoma ljubazno“, rekao je gospodin Džener, ne primetivši napetost koja je strujala između Logana i mene.

„Odmah ću to uraditi ako hoćete.“ Logan je skinuo jaknu, a naš komšija ga je zahvalno pogledao.

Nisam želela da gledam kako Logan čini dobro delo. To bi moglo da umanji moju netrpeljivost prema njemu, što ne želim. Jedno dobro delo ne može izbrisati dugačak spisak pritužbi. „Dobro. Idem onda.“

Gospodine Džener se osmehnuo. „Hvala još jednom, Grejsi. Ti si anđeo.“

Uzvratila sam mu osmeh. Tad se Logan pomno zapiljio u mene, zbunivši me. Ne obazirući se na njegovo upitno zurenje, mahnula sam i izašla iz stana, ne pogledavši ih.

Svi ti trenuci biće izgubljeni u vremenu... kao suze na kiši.

Petnaesti put sam se zagledala u tu rečenicu. Zvučala mi je poznato, ali nisam mogla da prokljuvim šta mi tačno smeta u vezi s njom.

Nisam mogla da se usredsredim zato što iz susednog stana već dva sata trešti grupa U2. Kad god bi jedna pesma utihnula kako bi se utopila u sledeću, začuo bi se smeh.

Logan pravi žurku.

„Svi ti trenuci biće izgubljeni u vremenu kao suze na kiši“, promrmrljala sam, dobijući prstima po mišu. „Svi ti trenuci. Svi ti trenuci... Svi ti... Aaaaa!“ Odvojila sam se od kompjutera i pogledom prostrelila zid koji povezuje moj stan s *njegovim*.

Malo sam smekšala prema njemu kad je ponudio da pomogne gospodinu Dženeru.

Pa, to se neće ponoviti.

On je neuviđavna budala.

Sinoć sam pomislila da bi možda trebalo ponovo da odem kod terapeuta kako bih se izborila sa sve većom netrpeljivošću prema novom susedu. Ali ujutru sam zaključila da je mnogo jeftinije da promenim radni raspored nego da posetim terapeuta. Odsad ću morati da radim posle podne i to je kraj priče.

Dobro, nisam bila tako ravnodušna što ću morati da promenim raspored kao što sam pokušavala da se ubedim. Znala sam da će mi biti potrebni dani, ako ne i nedelje, da usvojim novi obrazac rada i spavanja, ali nisam imala izbora pošto se u stan do mog uselio čovek koji pravi haos.

Ustala sam ranije kako bih otišla u nabavku i posle podne završila rukopis koji bi večeras trebalo da vratim klijentu. Mnogo bih radije provela subotu s Džuno i Kloi, koje su otišle da tumaraju po Sent Endruzu, ali moram da radim.

Umorna i mrzovoljna, nisam bila raspoložena za susrete s iritantnim komšijama. Zato se nisam obradovala kad se Dženis pojavila na stepenicama dok sam zaključavala vrata.

Popela se na moj sprat i zaustavila kad me je ugledala. „Jesi li čula?“, brecnula se bez uvoda.

Držanje joj je toliko ledeno da sam poželeva da imam zimski kaput.

Dženis i njen dugogodišnji mladić Lukaš žive iznad mene. Srećom, ne viđam ih često. Ona je branilac po službenoj dužnosti, nema smisla za humor i... Pa, nema druge reči za to: ona je kučka.

„Šta je trebalo da čujem?“

„Za tvog prvog komšiju.“ Pokazala je na Loganova vrata, očiju usplamtelih od gneva.

Dakle, iznervirao je još nekoga. Ne čudi me.

„Bivši robijaš“, promrsila je.

Sad sam se *stvarno* iznenadila. „Molim?“

Dženis mi je prišla. Odmah sam poželeva da uzmaknem. „Gospodin Džener mi je spomenuo da mu je Logan Maklaud rekao da je bio u zatvoru. Izgleda da je mamlaz mislio da svi to znamo. Onaj matori jarac iz prizemlja čak ne vidi ništa loše u tome. Samo je brbljao o tome kako mu je taj razbojnik popravio mašinu za veš.“

Skupila sam pesnice. „Gospodin Džener nije matori jarac.“

„Nije reč o tome.“ Dženis je nastavila. „Zar nisi prestravljena što živiš pored osuđivanog zločinca? Odmah sam pozvala gospodina Karmajkla, ali on tvrdi da je taj zlikovac njegov prijatelj i da smo bezbedniji otkako se doselio. Možeš li da poveruješ u to?“

Gospodin Karmajkl je vlasnik naše zgrade. Iako ga nisam lično upoznala, veoma je dobar stanodavac. Uvek se odmah pobrine za sve kvarove u zgradi ili nekom stanu. „Možda dobro procenjuje ljude. Možda i *jesmo* bezbedniji otkako se Logan Maklaud doselio.“ Ne znam zašto ga branim. Logan je zaista veoma neuviđavan i povremeno deluje preteće. Ali da li me je ijednom stvarno uplašio?

Nije.

Dženis je zagundala: „O, svi ste budale. Zaboravljaš da branim ljude kao što je on. Znam tačno od koje je fele. *Ja* ću potražiti novi stan.“

O, konačno neka lepa vest.

Jedva sam uspela da potisnem osmeh. „Dobro. Želim ti prijatan dan.“ Obišla sam je i požurila stepenicama kako ne bi stigla da kaže još nešto otrovno.

* * *

Upravo sam ušla u prodavnicu kad me je Ejdan pozvao da pita jesam li za kafu. Znam da pristanak predstavlja svesno odlaganje, ali ubedila sam se da će me kafa razbuditi i dati mi više snage da kasnije radim.

Nisko prolećno sunce obasjavalo je baštu kafića divnom blagom svetlošću. Zaklonila sam oči i ugledala Ejdana za jednim malim metalnim stolom. Već mi je naručio kafu.

Zahvalno sam se osmehnula i sela naspram njega. „Ti si čudo.“ Odmah sam obavila smrznutu šaku oko tople šolje i otpila gutljaj.

Ejdan je zaškiljio prema meni. „Izgledaš izmoždjeno.“

„Baš ti hvala“, progundala sam.

„Zbog onog komšije?“

Pomislila sam na ono što mi je Dženis rekla i odlučila da to ne spominjem Ejdanu. Zabrinuo bi se. Izvukao bi prena-gljen zaključak.

Možda... pa, možda bi trebalo da i ja izvučem prena-gljen zaključak zbog toga što mi je komšija osuđivani zločinac, ali ne znam zbog čega je bio osuđen niti zašto je gospodin Kar-majkl tako siguran u njega a uvek sam verovala kako je najbolje ne osuđivati dok ne znaš sve činjenice. Recimo, znam da je Logan Maklaud nadmen, iritantan i glasan. Zbog toga mogu da ga osuđujem do mile volje. „Rešio je da živi punim plućima.“

„Šta to znači?“

„Veoma je glasan.“

Ejdan je slegnuo ramenima. „Pa, možda ne zna koliko je glasan. Samo mu kaži nešto.“

„Onda će pomisliti da sam naporna.“

„Ti?“, upita Ejdan. „Naporna? Ti ne umeš da budeš naporna.“

„Ne želim da pričam o Loganu. Zašto te moj prokleti komšija toliko zanima?“

Široko se osmehnuo. „Zbog toga kako reaguješ na njega.“

„O, nemoj ponovo o tome. Otkako te je Kloi upoznala sa Džuno, umišljaš da je ona kraljica pronicljivosti. Moram ti reći da mnogo toga tumači pogrešno. Stalno.“ Otpila sam gutljaj kafe i namerno promenila temu. „Kako je Kalum?“

Kalum je igrač iz Ejdanovog tima. Pre nekoliko godina smo se zabavljali dva meseca pa shvatili da nemamo mnogo zajedničkog i da smo veoma dosadan par. Svakako se bolje slažemo kao prijatelji. Nekoliko meseci posle našeg raskida, Kalum je počeo da se zabavlja s Eni, veoma energičnom sport-skom novinarkom. Otada su zajedno i uskoro će se venčati.

Ejdan se snuždio. „Kalum i Eni su raskinuli.“

„Jao, ne!“, prenerazila sam se. „Zbog čega?“

„Verovala ili ne, vas dve imate veoma slične porodične prilike iako ona i dalje razgovara sa svojim. Njeni roditelji su negativni ljudi koji vole da dominiraju i pokušali su da vode glavnu reč u vezi s venčanjem. Takođe su počeli da ih pritiskaju u vezi s unucima, ali ne onako kako drugi roditelji to čine. Ispostavilo se da su oni vlasnici Enine kuće, što Kalum nije znao. Zapretili su da će ih izbaciti ako Eni ne zatrudni prve godine braka. Izgleda da misle kako će dete a ne brak dokazati da su Kalumove namere prema njoj ozbiljne.“

„O bože“, promrmljala sam s iskrenim saosećanjem. Drugi ljudi možda misle da je besmisleno da se bilo koji roditelj tako ponaša – možda čak neće poverovati da takvi roditelji postoje – ali iz ličnog iskustva znam da zaista mogu da budu takvi.

„Kalum je dugo čekao da im se Eni suprotstavi. Već su se dogovorili da će bar jednu godinu uživati sami pre nego što se odluče za decu. Kuća ga nije zanimala. Bio je spreman da je se odrekne. Ali Eni... ona nije htela da se odrekne i ljutila

se na njega kad god joj je savetovao da se suprotstavi roditeljima. Kalumu su rasprave konačno dozlogrdile. Osećao se kao da su ga njeni roditelji zarobili i shvatio je da će tako biti do kraja života ako se venča s Eni.“

„To je grozno“, prošaputala sam. Srce me je zabolelo zbog Kaluma. „Proklete porodice.“

„Nisu sve tako loše.“

„Nisu“, složila sam se. „Pogotovo ako ih sam izgradiš.“

Ejdan se nasmejao. „Čuo sam da je takva gradnja pametna.“

„Ne možeš pogrešiti ako izabereš dobar građevinski materijal.“

„Jesam li ja dobar građevinski materijal u ovoj analogiji?“

Samo sam se široko osmehnula pošto zna da jeste.

Pomislila sam na Eni. Poželela sam da odem kod nje i kažem joj koliko bi joj život bio bolji kad bi Kalumu pružila priliku i s *njim* izgradila porodicu.

Laknulo bi joj.

Ne bi osećala ništa osim divnog olakšanja.

Već je bilo dva kad sam se konačno popela do svog stana, noseći kesu s namirnicama. Već sam radila u sebi. Trgla sam se iz svog malog sveta kad sam čula zvuk smeha i otvaranja Loganovih vrata.

Iznenadeno sam se ukipila kad sam videla sićušnu, prelepu crvenokosu koja je izašla iz stana. Uopšte nije njegov tip. Za početak ima previše odeće na sebi.

Nasmejana crvenokosa se zaustavila i osmehnula. „Ćao.“

Previše sam učtiva da joj ne uzvratim osmehom. „Ćao.“ Pošla sam prema svojim vratima, ali ona me je ponovo zaustavila.

„Ja sam Šenon, Loganova mlađa sestra.“ Ljubičaste oči su joj srdačno zablistale. Pružila mi je ruku.

Prihvatila sam je. „Grejs. Drago mi je.“

„Ti si Loganova prva komšinica, zar ne?“

„Jeste“, zagundao je Logan pored nje.

Videla sam da se natmurio i osetila dašak zadovoljstva. Divno je što ga nerviram koliko i on mene. Samo zbog toga mi je njegova buka podnošljiva.

„Uopšte nisi onakva kakvu te je opisao.“ Šenon se široko osmehnula bratu pa me ponovo pogledala.

U sebi sam se zapitala zašto li joj oči vragolasto sijaju i šta li je Logan ispričao o meni. „Verovatno je tako“, složila sam se.

„I, čime se baviš, Grejs? Logan je menadžer u *Vatri*, noćnom klubu na Viktorija stritu.“

Znam gde je *Vatra*. Kloji me je nekoliko puta odvušla tamo da đuskamo. Zašto li Šenon oseća potrebu da mi kaže čime se Logan bavi? Takav posao ima smisla s obzirom na to da je noćna ptica. „Ja sam urednica.“ Pogledala sam Logana u oči i značajno dodala: „Radim od kuće.“

„O, to je sjajno“, oduševila se Šenon.

Zašto, o zašto li se ova druželjubiva dušica nije doselila u stan do mog umesto njenog namćorastog starijeg brata?

„Ume da bude.“ Duboko sam uzdahnula i iznenada skupila hrabrost zbog Šenoninog prisustva – ili njene moguće uloge posrednika. „Radim noću. Međutim, sinoć nisam mogla da radim.“ Pokušala sam da se ne pokolebam pod Loganovim hladnim pogledom. „Tvoja žurka je bila veoma glasna. Bojim se da ne volim *U2* u tri ujutru.“

Šenon je skupila usne i podigla pogled prema bratu. On joj je uzvratio, ne odgovorivši ništa na moju „optužbu“. Prekorno je odmahнула glavom. „A da probaš da budeš malo obzirniji, a?“

Prekrstio je ruke na grudima. „Nemoj to shvatiti zdravo za gotovo, Šenon. Gospođica Farkar se stalno žali.“

„Logane!“ Šenon se narogušila.

Njena reakcija me je još više okuražila. „Bunila sam se zato što je devojka koju si priveo sušila tange na ogradi ispred mojih vrata i zato što se druga devojka koju si doveo ispo- vraćala na mom pragu. *Nisam* se bunila zbog brojnih noći kad nisam mogla da radim zbog veoma glasnog seksa koji se čuo iz tvog stana.“

Njegova sestra je užasnuto iskolačila oči. „Logane?“

Prostrelio ju je pogledom, ali nije rekao ništa. Nije ni morao. Reći „ne polažem račune nikome“ bile su mu ispisane na licu.

Bat koraka prekinuo je napeti trenutak. Svi smo se okre- nuli kad je Dženis sišla na naš sprat. Pripremila sam se za nešto neprijatno.

Privlačna brineta mi je klimnula glavom. „Grejs.“ A onda je toliko nadmeno podigla bradu da je izgledala gotovo sme- šno. Prošla je pored Logana i Šenon i ne pogledavši ih.

Kad je zvuk njenih potpetica utihnuo, Šenon je prošapu- tala: „Šta to bi?“

Promeškoljila sam se od nelagode. Mrzim da saopštavam loše vesti. Čak i Loganu. „Bojim se da je gospodin Džener pogrešio što je spomenuo Dženis da je Logan bio u zatvoru. Vidite, gospodin Džener je veoma fin. On ne shvata da ljudi poput Dženis... pa... da *nisu* takvi.“

Loganu se celo telo napelo. Čak su mu se i crte lica zategle.

Šenon je prebledela. „Mislili smo da svi ionako znaju. Hoćeš da kažeš da *sad* znaju?“

Ne znam zašto sam osetila neprijatno stezanje u stoma- ku. Odjednom sam shvatila da mi je žao Logana.

Ko bi rekao?

„To ništa ne menja“, brzo sam ih uverila. „Dženis... pa, svi znamo koliko je neprijatna. Ne bih brinula da sam na vašem mestu. Svi ostali će se ponašati normalno.“ Slegla sam

ramenima, ne znajući šta bih još rekla. „Mnogo mi je drago što smo se upoznale, Šenon.“ Okrenula sam se prema svojim vratima pa se zaustavila i pogledala Logana preko ramena. Zurio je u mene tako da mi je zastao dah.

Izgledao je... razoružano.

Pribrala sam se i dodala diplomatskim glasom, bar se nadam da je tako zvučao: „Bila bih zahvalna ako bi pokušao da budeš malkice tiši.“

Logan mi je otresito klimnuo glavom. „Mogu da smanjim buku kad pravim žurku. Međutim, ne mogu da utičem na to koliko će žene biti bučne u mom krevetu.“

„O, Logane.“ Šenon je napravila smešnu zgroženu grimasu zbog njegove nadmenosti, a on se osmehnuo od uva do uva.

Ponovo sam ostala bez daha pri pogledu na osmeh koji je uputio sestri. Prvi put sam na licu Logana Maklauda videla iskreni osmeh nenaružen ruganjem.

Kakav prizor.

Odjednom se okrenuo prema meni i pogledi su nam se ukrstili.

Mahnito sam se zapitala kako da uteknem.

Diši, Grejs. Diši!

Udahnula sam, oborila pogled i otvorila vrata. „Šarmanтно kao i uvek, gospodine Maklaude“, rekla sam, poželevši da mi je glas zvučao zajedljivije.

Zatvorila sam vrata pre nego što je stigao da kaže ili uradi još nešto što bi me izbacilo iz ravnoteže.

ČETVRTO POGLAVLJE

Kao što sam i očekivala, niko nije spominjao Loganovu prošlost čim se Dženis odselila iz zgrade. Izgleda da je gospodin Karmajkl uverio sve, uključujući i mene, da nam od Logana ne preti nikakva opasnost. Uprkos srdžbi prema novom susedu, nehotice sam se zapitala kako li se snalazi u društvu kao bivši zatvorenik. Izgleda da mu se posrećilo u vezi s poslom – jasno je da se zaposlio u *Vatri* zato što je gospodin Karmajkl vlasnik tog kluba. Poznavao je pravog čoveka, ali nisu svi kao gospodin Karmajkl. Dženis je odličan primer toga. Tako da je Logan sigurno nailazio na osudu kad god je popunjavao neki obrazac ili objašnjavao zašto je neko vreme bio odsutan.

On na neki način i dalje robija.

Znam koliko boli kad ljudi osuđuju zato što neće ni da čuju tumačenje koje se protivi njihovom.

Stvarno mi ga je žao, to je jače od mene. Međutim, iako to nikad neću naglas priznati, neverovatno me je kopkalo zbog čega je osuđen. Mora da je reč o nekom manjem prekršaju, zar ne? Inače gospodin Karmajkl ne bi bio tako siguran da

je stabilna ličnost. Možda jesam naivna, ali zadovoljna sam blaženim neznanjem zbog svoje naivnosti.

Radovalo me je što se Logan trudio da bude uviđavniji, kao što je obećao. U proteklih nekoliko nedelja jednom se čuo glasan seks, ali nije bilo muzike ni žurki. Učtivo bismo klimnuli glavom jedno drugome kad bismo se sreli u stepeništu, ali samo zato što je ignorisanje nevaspitano.

Život se vraćao u normalu i čak sam ponovo radila noću. Međutim, nisam mnogo izlazila.

Posle katastrofalnog sudara s Brajanom, koji je bio šesti u dugom nizu katastrofalnih izlazaka, postala sam pomalo podozriva. Međutim, istovremeno mi je bilo dosadno. Kloin verenik je došao na kratki odmor, a Ejdan je bio zauzet treninzima.

Zato sam pomalo nevoljno pristala kad me je Kloi početkom nedelje pitala hoću li da izađem s jednim njenim kolegom.

Prijatno sam se iznenadila kad sam videla da je Džon lep na staromodan način i bilo mi je slatko što se unervozio zbog upoznavanja sa mnom. Međutim, na polovini večere sam se zabrinula zbog brzine kojom je pio vino. Izgleda da mu je alkohol ulivao hrabrost za razgovor sa mnom, a činilo se da ne ume da se zaustavi.

A alkohol i Džon očigledno nisu dobar spoj.

Kad mi je prišao u restoranu, tamne oči su mu odisale toplinom. Ostale su tople dok smo ćaskali i razmišljali šta da naručimo, iako je nervozno šarao pogledom okolo.

Međutim, posle treće čaše u očima mu se pojavio podrugljiv sjaj.

„Video sam tvoje slike, znaš“, rekao je.

Podigla sam pogled s paste i zapitala se o čemu govori. „Molim?“